

A votar!

Amb el transcurs d'uns dies i amb totes les convulsions pròpies del cas, s'ha anat abrandant la gran foguerada electoral, que alimentada de xirois i típics repics de totes sonoritats a voltes elevats de to, i en altres ocasions nedant en les tranquil·les aigües de la sinceritat, hauran estat la nota predominant, perquè us haurà proporcionat poder contemplar amb tota claretat i completament esbrossat el camí únic pel qual tots creiem que forçosament hem de passar els destins de tot un poble.

I si donem una ràpida llambregada pel damunt de la nostra estimada terra—i sense el més petit intent d'observador—veurem davant els nostres ulls que aquesta vegada les eleccions es presenten en forma de dos grans blocs de conglomerat, d'una composició eterogènia i de quina integració no és el nostre intent deduir-ne el resultat de la seva consistència, perquè de fet, és que les enormes pedres han estat elaborades i de les corresponents barreges, n'ha sorgit aparentment quan menys la massa compacta.

Però, dintre breus dies deixaran d'actuar amb el seu frenesi incessant els mirallets i les llüïssors atormentadores, deixant-nos del tot eliminats de la febra electoral. Més ara, que s'esmuny més ràpidament el temps, és quan ens cal més la meditació reflexiva, perquè els ciutadans, els homes conscients del seu deure, han d'emetre el seu vot, que a més d'ésser un veritable deure de ciutadania, és una demostració viva de l'estímul i de la resignació.

Per tant, diumenge, tots tenim un compromís contret i que cal acomplir amb tota la sinceritat del deure, perquè solament fent-ho així obtindrem la completa tranquil·litat; allunyant de nosaltres el quimèric trasbalsament del vençut i la pueril ostentació banagloriosa del vencedor, doncs una vegada arrebonesades les urnes, serem tots plegats els que haurem de fer moure i alhora suportar el pes del bloc que es mantingui en equilibri.

SASTRERIA OLIVERAS

Mascarons! Vestits des d'UNA PESSETA

Màscares! Gran assortit de vestits a preus reduïts - Encarregueu-los amb temps - Carrer Major, 10

Llogar el vestit a la SASTRERIA OLIVERAS, és vetllar per a la higiene i l'economia.

PERFILS

Les costum incorrectes

—Com de costum, senyora, la trobo entregada a les seves meditacions i records.

—Què hi vol fer... Als meus anys, únicament m'atrau el repòs i el silenci.

—No obstant, a fora d'aquestes cambres, hi batega una vida i una activitat que s'escapa a la seva atenció.

—Efectivament; però, una vida i una activitat que no es compagina amb el meu temperament.

—La ciutat ofereix constantment no-

vetats que, vulgues no vulgues, ens sedueixen.

—No pas als qui, com jo, acostumen a treure conseqüències de totes les observacions.

—No és funest submergir contínuament l'esperit a un determinat exercici i anàlisi?...

—No ho cregui, amic meu. De la fidelitat als principis se n'enrebusteixen els conceptes.

—I el concepte de la vida, en Vostè, senyora, es condensa en la filosofia?...

—No és ben bé això: el meu concepte de la vida, és objectivament personal. Tingui en compte que ja he viscut molt, i que una de les virtuts que conservo a través dels

anys, és la de procurar-me una harmonia espiritual que em faci impermeable a les convulsions materialistes o influenciades d'absurditats.

—Vol dir que, refugiant-se en la seva pau interior, troba el just equilibri per a la efectivitat dels seus actes i obligacions.

—Certament. De res val aguditzar la curiositat, si no necessito la seva experiència. La meva joia està en la quietud, en l'apartament voluntari de les reticències innecessàries.

—Tot en la vida és necessari.

—Per als que ara arriben, sí. Al seu davant tenen les novetats, el desconegut, les il·lusions. A la meua edad, en canvi, es té el passat, tot el que s'ha viscut, l'intensitat de molts afectes... I a tot aquest cúmul de sentiments pretèrits, hem de supeditar la nostra visió de conjunt.

—Però, la naturalesa ofereix diversos motius interessants que no podem negligir. La vida al camp, per exemple, lluny del traït de la ciutat, resulta un sedant i una satisfacció naturalment beneficiosa.

—Quan aquesta vida al camp es fa en un repòs i silenci absolut, sí; altrament, resulta perillosa.

—Sense esforços físics?...

—I sense preocupacions circumstancials. Miri: un exemple. Tinc un amic, un amic molt donat a les observacions i molt cansat de la vida de ciutat, que fa sovint, per impuls propi vida i activitat al camp; millor dit, a la muntanya. Perquè els seus nervis i les seves ocupacions li reclamen pau i tranquil·litat, s'ha bastit un modest refugi lluny de la ciutat, als afores d'un poble ben situat; i allà va sovint, els dies que li deixen lliure les seves obligacions, en cerca del repòs que desitja.

—I tampoc ho logra?...

—En part. S'ha bastit quatre parets senzilles, entre uns marges rònecs i unes feixes de conreu. Bons aires, força sol, una vista esplèndida, uns quants arbres fruiters, unes quantes flors... El meu amic i la seva família, pretenen el silenci i el repòs. Ell observa i escriu; la família es distreu i fa salut.

—Tot un oasi.

—No ho cregui. També sofreix molesties i impertinències que no ha motivat, derivades de la convivència intrusista, i de les curiositats perfidioses.

—Prejudicis inveterats que s'exterioritzen en tots els pobles.

EL MES BLANC de

CASA PASCUET

**us proporcionarà beneficis positius
No ho oblideu!!**

— Millor diria en alguns habitants dels pobles. No confonguem.

— El cert és que el seu amic és una víctima.

— Una víctima dels perjudicis socials, dels mal entesos, de la mala educació. Figuris que el meu amic, degut el seu caràcter, no freqüenta amistats, no cultiva coneixences. Si alguna vegada, poques visita a alguna persona del poble, és amb motiu dels afers de la seva professió. Si algun cop ha molestat a algun veí, ha estat per interessar-lo a favor d'algun desgraciat, d'alguna persona indigent, menesterosa. Doncs bé; amb l'excusa de les coneixences, i entenguis bé que coneixences no vol dir amistats, i per la circumstància d'ésser el meu amic fill del poble que m'ocupa, i tenir-hi tot l'afecte posat, ara es troba amb què bastantes persones i veïns, introduint-se allà on no les demanen, se li entren a casa seva, manifestant per tot, escudrinant tots els recons, i atribuint-se unes facultats imaginàries, fins es permeten donar-li consells, emetre judicis que no els hi han estat demanats, i opinar sobre l'aigua que beu, la situació del refugi que s'ha construït, els quatre plançons que hi ha plantats, les distraccions que hi cerca; en fi, que li fan impossible, no diré la vida en aquell lloc, però si el repòs i la tranquil·litat d'esperit, amb tants abusos i impertinències.

— Ho deuran fer, no obstant, sense mala intenció...

— Naturalment. Però fins i tot les persones que passen per educades, s'extremiten conciençosament. A més, el meu amic no ha convidat a ningú a què vagi a manifestar a casa seva, al seu refugi voluntari.

— Haurà de prendre mides.

— No calen. Per ara observa la diferència de conductes i pren notes i perfils. Espera que un dia o altre, hi hagi algú que també es basteixi quatre parets entre quatre marges, per a veure si aquestes persones tan curioses es desplacen a un altre lloc a practicar el seu esport predilecte.

— En resum; que amb aquesta història, m'ha volgut vostè demostrar que en la vida, les normes socials destorben.

— No les normes; els abusos socials. L'existència, és un conjunt de factors diversos, la utilització equànime dels quals condueix a resultats productius. Però quan en la vida predomina un sol caire, una obsessió impertinent, i, en el meu cas, aquest caire és una extrelimitació sistemàtica, la deducció adequada és manifestament deplorable i contrària a tota noció de cultura i educació.

— Malhaurat, senyora, de qui abusa dels defectes.

— I benhaurat, amic, del qui logra corregir-los.

J. VIVES I BORRELL

Nota de l'Alcaldia

L'Alcaldia d'aquesta població, per tal de facilitar als electors l'emissió de llur vot i evitar possibles confusions que ocasionarien la inevitable molèstia als interessats, dificultant a l'ensens la marxa normal del sufragi al tenir necessitat de consultar a les Meses, es complau en publicar els noms dels carrers que formen cada una de les sis seccions en què està distribuït el Terme Municipal.

Cal tenir present que les llistes són formades amb els veïns que residien en aquests carrers a començaments de l'any 1934.

DISTRICTE 1 - SECCIO 1

Plaça GELONCH, 1. — Casc de la població: Baixada del Palau, Ermit, General Boadella, Església, Nou, Plaça Gelonch (en les llistes Plaza Nueva) Retir, Sant Iscle i Sant Llorenç. Disseminat: «Canyelles» i Cadafalch.

DISTRICTE 1 - SECCIO 2

MINA 1. — Casc de la població: Mina, Puig de la Creu, Recó, Roques, Soletat, Sant Josep, Sèquia (en les llistes Acèquia). Disseminat: «Puig de la Creu».

DISTRICTE 1 - SECCIO 3

ESCOLES PATRONAT TOLRA. — Casc de la població: Bonavista, Albert, Caldes, Carretera de Sentmanat, Centre, Guimerà, Clavé, Dr. Robert, Pi i Margall, Prat de la Riba, Puigvert, Sant Miquel, Tolrà i Torras. Disseminat: «cân Serradó», «cân Amatllé», «cân Boguñà», «Casamada», «Forn de cân Sampere», «Puigvert», «cân Què», «cân Sampere» i «cân Torrens».

DISTRICTE 2 - SECCIO 1

ESCOLA NACIONAL DE NOIS. — Casc de la població: Bassetes, Carretera de Sant Llorenç, Carretera de Sa-

badell, Dr. Pujol, Francesc Layret, Major, Molí, Plaça Anyé, Pont, Sant Feliu, Sant Pau. Disseminat: «câ la Biela» «El Brunet», «câl Fabó», «Fonts Calents», «câl Poi».

DISTRICTE 2 - SECCIO 2

ESCOLA NACIONAL DE NOIES

— Casc de la població: Dr. Rovira, Dr. Vergés, Passeig, Sant Jaume. Disseminat: «cân Bages», «cân Barba», «cân Carné», «Castell», «cân Font» «Forn de cân Sellent», «cân Massaguer», «Molí Busquets», «cân Oliver», «cân Pèlachs», «Ribatallada», «cân Riera», «El Rieral», «cân Sellent», «cân Torrella», «câl Turuguet», «Torra Turull».

DISTRICTE 2 - SECCIO 3

ESCOLES DE SANT FELIU DEL RECO. — Tot l'agregat de Sant Feliu del Recó i el seu arrabal des de «Les Arenes» fins a «cân Juliana», «El Girbau» i «cân Borrell».

NOTICIARI

LA CONTRIBUCIO TERRITORIAL

Avui ha començat en el local de costum de les Cases Consistorials, la cobrança del primer trimestre de la Contribució territorial (rústica i urbana) la qual continuarà demà dissabte i el proper dilluns de 9 a 12 del matí.

Fem avinent als contribuents que aquesta vegada tenen de retirar els rebuts trimestral i els del primer semestre.

També advertim que poden anar a satisfer llurs rebuts a Sabadell (Montserrat, 4.) del 1 al 10 del proper mes de març de 9 a 1, sense recàrrec.

RECTIFICACIO

El comitè local del Segell Pro Infància ens prega fem públic que la nota que ens facilità de la liquidació de la venda de «Segells» a profit de l'esmentada institució, quina nota va ésser publicada en la nostra anterior edició, per una equivocació involuntària va consignar-se que la recaptació líquida total assolida l'any passat fou la de 750 pessetes i la d'enguany de 740 el qual queda rectificat en el sentit de què deuen ésser 950 pessetes i 940 pessetes respectivament, que són les quantitats que en el seu dia foren tramessas al Comitè Directiu Central del «Segell Pro Infància».

**Per a portes, Mobles i Funerària,
recorden sempre la FUSTERIA de
Bartomeu Gelis - Centre, 12**

VACUNACIO DELS MINYONS DE LA LLEVA D'ENGUANY

Demà dissabte a les 6 de la tarda i a les Cases Consistorials, tindrà lloc la vacunació antivaricèlica dels minyons de la lleva d'enguany al·listats en aquest Municipi, el qual segons resulta de l'acta de rectificació definitiva i tancament de l'allistament són un nombre de 25 minyons.

INTERVENCIO QUIRURGICA

Dimarts passat, tingué de sofrir una delicada operació quirúrgica al cap, el jove Pere Agustí Mir, fill del nostre amic el senyor Josep M.ª Agustí Roig, Alcalde d'aquesta població, la qual li ha estat practicada a una clínica de la Capital, amb resultat satisfactori.

Desitgem al jove malalt, un prompte i complet restabliment.

D'INTERES PELS MINYONS ALLISTATS ENGUANY I PELS DE LLEVES ANTERIORS SUBJECTES A REVISIO

L'acte de la Classificació i declaració de soldats i revisió de minyons de lleves anteriors subjectes a aital procediment que segons el vigent Reglament s'ha d'efectuar tots els anys el tercer diumenge de febrer, enguany com sigui que la susdita data coincideix amb la celebració de les eleccions de Diputats a Corts, per disposició del Govern de la República s'ha decretat que l'esmentat acte tingui lloc igualment a les Cases Consistorials i amb les formalitats acostumades, el dia 23, quart diumenge del mes que som.

Fem constar que a l'esmentat acte a més de concórrer-hi els minyons allistats per la lleva d'enguany també tenen de presentar-s'hi tots aquells de les lleves dels anys 1932 i 1934, subjectes a revisió, ja sigui per defecte físic o per tal de reproduir els expedients de pròrogues d'incorporació a files de 1ª classe.

SUSPENCIO DELS PARTITS DE FUTBOL

Diumenge, amb motiu de les eleccions la Junta Directiva de la Federació Catalana Amateur, ha pres l'acord de suspendre tots els partits de futbol. Quedant aplaçats pel pròxim diumenge dia 23, a la mateixa hora.

MATRIMONI

Dia 10.—Isidre Fitó Marimon amb Virgínia Magre Tarrés.

Desitgem als novells esposos tota mena de felicitats.

DEFUNCIONS

Dia 8.—Maria Isidra, casada, de 72 anys.

Dia 9.—Jaume Rocavert Juliana, vidu, de 85 anys.

Dia 12.—Teresa Busquiazó Baba, vídua, de 76 anys.

Traslladem a les respectives famílies dels traspassats el nostre més sentit condol.

FARMACIA de torn per a diumenge, Torres, 1

ESTANC de torn per a diumenge, Plaça Mestre Gelonch, 10

Talleu aquí

Per bateries cuina d'alumini i porcelana, recordeu sempre la
Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

Propietaris! Si voleu confiar l'administració de les vostres finques a un tan per cent molt reduït, dirigiu-vos a

MIQUEL SANTASUANA

Centre, 9 Castellar del Vallès

Administració i venda de tota classe de finques.

CASTELLARENCS!!!
SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

PARETS F. C. —1—

CASTELLAR F. C. —1—

Cada vegada que agafem la ploma per a ressenyar els encontres celebrats, sentim dintre nostre una nova emoció que revela d'una manera sensible la nostra satisfacció amb motiu d'oïr constantment en tots els desplaçaments efectuats, que el nostre equip té sobre llurs adversaris, una superioritat més esportiva,

parròquia de Castellar, les fàbriques Fonscalents i les cases contigües, i per la part de tramuntana la casa de Cadafalch que pertanyia a Sant Llorenç Savall a petició segons crec del seu amo, ja que en el civil pertaneixia a Castellar, les de Càn Padró i Montllor per la part de Sentmanat i la de Càn Quer quedà agregada a la darrera parròquia.

Crec que més antigament la part del terme jurisdiccional civil de Sant Esteve de Castellar en Sant Feliu del Recó, menys la muntanya de Sant Llorenç del Munt, on tenia tota la jurisdicció l'Abat, arribava fins als termes que quedaren indicats en una acta de concòrdia feta el dimecres, dia 22 de gener de l'any 1361, entre l'Abat de Sant Llorenç, Marc de Sant Martí i Don Andreu Senyor del Castell de Ca Pera, Senyor jurisdiccional que fou de Sant Llorenç Savall, quins termes quedaren indicats amb aquestes paraules: «Affronta lo terme del dit castell de Ca Pera vers lo monastir de Sant Llorenç del Munt al terrat o font dels Oubis e devalla serra avall destro a la Riera dez Mur e tot aço aygua vassant e puis trevessa la riera la qual es appellada Riera de Vinyet e puis pujassen per una serreta amunt e pujassen trossus al coll de Pavaroles e devalla sus al coll de Sancta Maria». Crec que es diria així per la proximitat al Santuari de Nostra Senyora de les Arenes.

De tot el que vinc d'exposar, pot deduir-se la molt extensa rodalia de les dues parròquies de Sant Esteve i de Sant Feliu de Castellar (avui del Recó) antigament, probablement major encara que avui dia, però sens dubte el territori jurisdiccional civil,

ja que em decanto a creure que fins quan es veié separat el terme tal de Castellar del de Terrassa, la fortalesa de Ribatallada, encara continuava en el de Castellar, quan d'ella en foren amos els Senyors de Togores i tal vegada s'estenia fins vora l'Església de Sant Vicens de Junqueres, atenant que l'esmentada Casa de Togores pertanyia segons tota probabilitat, al territori civil i jurisdiccional de Sant Esteve de Castellar, ja que abans de la Casa de Clasquerí, exercí la de Togores allí, la seva jurisdicció civil i criminal.

un joc més clàssic i un conjunt més excel·lent. Avui cal reconèixer doncs, que els nostres jugadors són dignes d'elogi per totes les quatre parts del Vallès, i mereixedors del títol desitjat.

Els jugadors del Castellar sortiren al camp amb braçal negra per la mort de l'àvia del jugador Josep Vila Morlan.

Abans que tot hem d'esmentar un cas un xic curiós que ens passà a l'arribada a Parets.

Quan ens dirigíem en el vestuari trobarem un gran nombre de canalla i entre ells algun que no ho era, que ens acolliren en un to de cant molt vibrant de Fora el Castellar! Mori el Castellar! Nosaltres, però, fent cas omís seguïrem el curs fins arribar al punt de destí. Una vegada al vestuari, se'ns preguntà: Que no hi ha en Fernández, Montfort i Serra? Nosaltres a tal pregunta responguérem: Sí, aquí ve tot l'equip. En aquesta pregunta no vam donar-hi importància, però la tingué després.

L'àrbitre senyor Casaní, donà la sortida fent-se amb la pilota el Castellar, que avançà molt decidit i impetuós obtenint «corner» sense resultat. Torna de nou el Castellar a pressionar i donà lloc a Magrinyà a fer una magnífica parada. En aquesta jugada resultà lesionat Montfort, que malgrat la seva voluntat no pogué fer res més durant tot l'encontre.

Primera conseqüència de la pregunta.

El joc que des d'un principi semblava que havia d'ésser molt disputat, decau i segueix monòton sense haver-hi jugades d'interès per uns i altres durant mitja hora. Als 35 minuts de joc, l'equip local semblà voler decidir el partit, realitzant una magnífica avançada que acabà amb un xut formidable de Vila que passà rescant el travesser. Aquesta jugada fou l'inici fecund de la lluita decisiva.

La davantera del Castellar, ben secundada per la ratlla mitja i singularment per l'incansable Fernández, forjà una magistral avançada fent-se amb la pilota Carreras que després de sortejar-se dos adversaris i d'un xut potent marcà el gol pel seu bàndol.

Aquesta jugada provocà un petit incident entre públic i jugadors, però seguidament va imposar-se el sentit comú d'uns i altres i quedà tallat. Segona conseqüència, puix que segons es veia en el caire del partit era seguir eliminant els nostres jugadors. Després d'aquestes incidències acabà el primer temps.

Començà la segona part i permutant llurs llocs Fernández i Montserrat. L'equip local empleant el joc un xic dur arribà fins els dominis de Piñot, on cregueren haver vist un «penalty», els jugadors protestaren i agrediren a l'àrbitre, però aquest ho pernet i el joc continuà.

Hem d'esmentar també una jugada valenta de Fernández II, que després de diblar-se a tres adversaris llençà un tir potent que no fou gol per miracle. En aquesta segona part, el Castellar es defensà meravellosament, puix que no era solament dominar la pilota per a conservar l'avantatge del gol, si no calia quelecom més defensar el físic.

Amb tot i els esforços posats no pogueren deturar el gol de l'empat que fou visiblement obtingut amb el braç quan faltaven cinc minuts per acabar.

L'àrbitre senyor Casaní, no tingué la suficient energia per imposar la seva autoritat, tal com calia.

MARIAN VENTURA

Resultats del dia 2:

La Garriga 0 - Castellar 1

Montcada 3 - Parets 1

Resultats del dia 9:

Parets 1 - Castellar 1

Montcada - La Garriga

(no es presentà La Garriga)

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	F	C	Punts
Castellar	4	2	2	0	8	4	6
Montcada	3	2	0	1	6	7	6
Parets	4	1	2	1	4	5	4
La Garriga	3	0	0	2	1	4	0

NOTI-SPORT

CAPÍTOL V

Masos, cases, confrontacions i agrupacions d'elles; amos de les mateixes, compres, vendes, cessions, etc. en l'antiguitat.

Abans de passar més avant, és just que digui del què ha quedat darrera, ço és de les cases, termes d'elles, noms de possessions en la més remota antiguitat.

Si ara es parlés als fills del poble d'aquelles antigues possessions, termenals, cases i famílies, ningú sabria quasi de què se'ls parla. Tot canvia a l'entorn de nosaltres! Sols Déu nostre Senyor resisteix a les vicissituds humanes.

Molts documents presentaren els nobles Senyors En Bernat de Meca i Na Isabel de Clasquerí la seva esposa, al Tribunal eclesiàstic de Barcelona, en ocasió de certa causa entre els Reverends Rectors En Bartomeu Làzaro, que ho era de Sant Feliu del Recó i N'Antoni Verdaguer, que ho era de Sant Esteve de Castellar, amb motiu de qüestions sobre termes parroquials, les quals afectaven a aquells nobles Senyors, ja que de la de Sant Feliu, els Barons del Castell percibien mig delme i l'altra meitat amb tota

Ramon de Palomer i de Pere de Torrente i de Bernat de Borrela i a tramuntana amb honor de Ramon Pere i de Guillem de Cabrafich i no dubto que tots aquests masos i terrenys pertanyien al terme jurisdiccional civil i eclesiàstic de Sant Esteve de Castellar. Aquesta escriptura porta la data de calendes de setembre de l'any 41 del Rei Lluís.

A més, el Mas Cuyàs, després Mas Quer, està a l'altra part del serrat de *Picanívies* i sempre o de temps immemorial havia estat considerat com formant part del territori jurisdiccional civil de Castellar.

El mateix crec, ara antigament el terme jurisdiccional entre les parròquies de Sant Esteve i de Sant Mena. Després de la separació de la de Sant Feliu del Recó de la de Castellar, quedaren aproximadament els mateixos termes eclesiàstics i per evitar discussions entre els dos rectors i el Senyor D. Bernat de Meca, espòs de Donya Isabel de Clasquerí, per sentència de l'autoritat eclesiàstica se'ls fixaren definitivament el dissabte, dia 21 de juny de 1560, essent el jutge eclesiàstic el Vicari General i Oficial de la Diòcesi de Barcelona, l'il·lustre Senyor En Geroni Massegat, a nombrament del Bisbe En Jaume Cassador.

Avui dia, quedant aproximadament els mateixos termes parroquials, si s'exceptua que en virtut de la comissió feta pel Bisbe de Barcelona, l'Excm. i Il·lustríssim Senyor En Domènec Costa i Borràs al Reverend Doctor Coll, Arxiprest de Terrassa, atesa la necessitat dificultosa de passar el Ripoll en temps d'avingudes, quedaren agregades a la